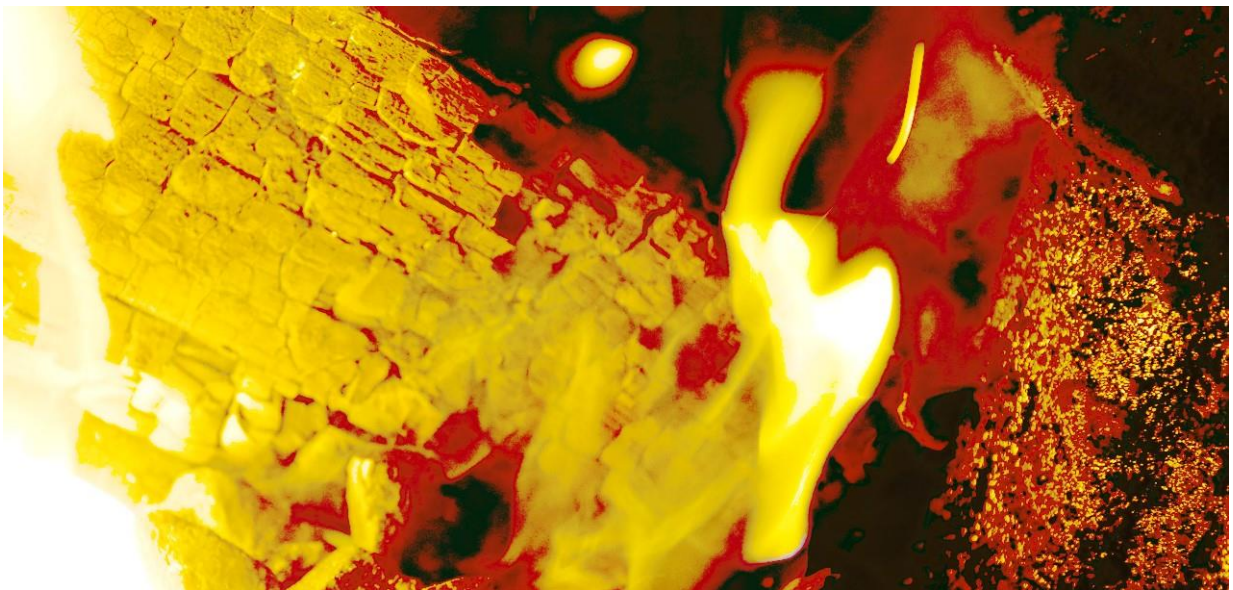

Marcin z Frysztaka

i

Osiół prawi

08. #10 Słowo wstępne.

Osiół myśli, że już jest na mecie. A jaka prawda, się dowiecie. Jest inaczej, głębiej, pewniej. Nostalgicznie, w nocie we dnie. I tak spina, się zawczasu. I nagina, drzewo z lasu. Przypomina, co tu woli. Śmiech, wiadomość, nie pozwoli. I się streszcza, osiół cały. I jak wieszczą, dyrdymały. Jak w tym ośle, pochowane. Będzie dalej otwierane. No to spór, i immunitet. Jak ten bór, dobrze zeszyte. Jak ta sprawa, i płodności. Wymiar dalszy, pewnych kości. No więc odwyk, i zdarzenie. Jaki człon, i przyłożenie. Jaki ton, i wierne życie. Poznasz, zrozumiesz, znakomicie. I ten opór, co się zdaje. Osiół kłopotów sobie przydaje. I wątpliwość, taka sroga. Jest to ośła piąta noga. No więc gracia, i dostanie. Jak narracja, przekonanie. I się spina, tak dowodzi. Jawna kpina, nie przywodzi. Ale streszcza się bokami. Mania wieszczą, z pomysłami. Nie w tych deszczach, i konkluzji. Wartość wieszczą widać w fuzji. Ale spryt, i mania ośła. Koordynacja daleko zaniosła. I ten wytlók, Boże drogi. Kategorie, i te nogi. No więc dalej, z wartościami. Jak te żale, między nami. I ta spójność, cała zmięta. Pamiętliwie tu wycięta. No to daj, komu zbawienie. Jaki raj, i upodlenie. Swoje znaj, ośle uszy. Jak ten kraj, pośrodku głuszy. I ten wytlók, co się rodzi. Jak wiadomość wyswobodzi. I pozycję, całą miłą. Kompozycję, tak wykpiłą. No i spód, co się rości, jak ten powód do zazdrości. Jak na nogach, same ości. I wiadomość, dla tych gości. Można dalej, no i trzeba. Jak te żale, ta potrzeba. Doskonale, i z przytupem. Jak wspaniale, znaleźć zupę. I te macki, co odstają. Jakie formy się nadają. Kiedy ruszyć tutaj z miejsca. Jak przemienić, mania miejska. No i styk, tych alegorii. Kompozycja, tych teorii. Koalicja, i wydane. Będzie dobrze pokazane. Ale dalej, chwila droga. Jak te żale, tu w nałogach. Doskonale, i się rości. Oto koniec wiadomości. A tu teraz, chill świadomy. Nie tak bardzo, opóźniony. Nie na darmo, i te złości. Powód, opcja, tych zaszłości. No więc dalej, i tak wspólnie. Moje żale, wszystko u mnie. I te słowa, ośła mówią. Jak po słowach, i z zasuwą. Trzyma pion, a poziom pada. Osiół, oto moja rada. Jak wygarnąć, stąd marzenia. Oto ośle przyłożenia. Ale dalej, i tak wspólnie. Jakie żale, wszystko u mnie. Doskonale, i w wytloku. Pozostaniesz w zdatnym szoku. I ten, wartość, i kryminał. I ta, zaszłość, się zaczyna. Jak zagadki i te wpadki. Nie poszukuj dalej matki. Masz tu wszystko z nieba dane. Masz odpowiedź, i dobrane. Jak ta spowiedź, same susy. Podlej w końcu te kaktusy. Bo to nie jest tak, że susza. Bo to oddech Twój osusza. I zostaje, wszystko zdjęte. Jak te żale, tu wyjęte. I ta mądrość, pozostanie. Wiarygodność, tak się stanie. I dobytki, wszystkie piękne. Będzie mądrze tu ujęte. No to spór, i założenie. Jak ten otwór, i życzenie. Jak ten potwór, można srogo. Byleby nie żegnać się nogą. Ale dalej i w stworzeniu. Jak te żale, w przyłożeniu. I zadanie, co tu czeka. To wybranie, miska mleka. Ale wartość, się unosi. Jak służalczość, o coś prosi. I wyniki, się wydają. Jak początki, zaczynają. I tak spornie, można wiele. I dostojnie, przyjaciele. Się uniosło, i zostało. A dla ośła pochowało. I ten spór, co wydaje. Jak wiadomość, się przydaje. I nęcenie, opcja droga. Masz spuszczenie, w tych nałogach. Ile spójnie, i z kontaktem. Jak ogólnie, będzie faktem. I te wszystkie, założenia. I wątpliwość tu patrzenia. Ale dalej, i się spina. Jak te żale, się zaczyna. Doskonale, i z wytlukiem. Okazale, dalszym szukiem. Powtórzenia są potrzebne. Jak te nocie, całkiem zwiewne. Jak po nodze, i do głowy. System jest to wyjątkowy. I tak dalej, się dodaje. I nęcenie, te zwyczaje. Jak stracenie, dalsze szyki. A dla Ciebie to uniki. I tak spójnie, z zaszłościami. I ogólnie, między nami. Się przydaje, w dalszym sosie. I wynosi, muchy w nosie. No więc zająć, i się przydać. No więc napaść, może mi dać. I wytluki, tak ogólne. Jak te szoki,

można wspólnie. I się rości, może nie da. W rytm zazdrości, więcej chleba. I się przyda z wynikami. Tak odrębnie, z przykładami. Ale wartość, lubi opór. Jak wiadomość, w zdatnym szoku. Jak opowieść z żrenicami. Masz tu spowiedź, między nami. I tak dobrze, oby dalej. I swobodnie, dalsze żale. Tak pogodnie, i się sprawia. Mundur tego tu żurawia. I do skutku, dalej można. I powody, chwila trwoźna. Jak zawody, i zeznanie. Te powody, grzybobranie. Było, będzie, przyłożenie. Jak w urzędzie, to spełnienie. Jak na grzędzie, wynik, jajo. Przynajmniej mnie się to przydało.

Marak S. Wska

Ooo.. JUŻ NIE

I się przydaje
Ta ośła zabawa

I tak zostaje
Znowu ważna sprawa

Jedno spocenie
I przyłożenie

Ośła już nie ma
Takie zbawienie

Osiół prawy

Właściwe wybory, to nie tylko pozory. I zaznaczenie, kolejne upodlenie. W jakim spornym wyniku, w znacznym dalszym uniku. Tak zaprezentowane, by godnie było uznane. I płyniesz, i nie wiesz o co chodzi. W dziewczynie, to nie szkodzi. W przyczynie, albo zależności. Masz odpór i pomalowane kości. Sam barwisz je na siłę. Po co, czy to zabiegi miłe. Po co, i ten sentyment srogi. Wrogi, i dalsze te załogi. W przeciągnięciu, i zaznaczeniu. W pociągnięciu, i tu spolszczeniu. Jaka zasada Tobą przewodzi. Gdzie ten wybór, i komu nie szkodzi. Właściwy, poznać można po oczach. Sercem, a nie w przeróbka w roztoczach. Głowa tutaj całkiem zbędna. Wybór to nie żaden przybłąda. Nie wtóruje, i nie przekracza. Tak nie szczuje, taka praca. Nie tłumaczy się na papierosie. Nie dwuznaczy, z przesolonym sosie. I te zbytki, co się moszczą. I dobytki, co zazdrozczą. Jaki finał tej arterii. I ten znak, tu na prerii. Cisza wokół, jaka spina. To protokół, się dopina. W zajadłości, ktoś zaczyna. W zależności, czy to kpina. No i sprawa, ponowiona. Jak ustawa, tak sprawiona. I zabawa, co się mieni. Pewnie cały stos kamieni. Do przerzucenia, myślisz sobie. Do zarzucenia, tym co już w grobie. Że nam taki świat zostawili. Że tak to parszywie wszystko ułożyli. Ale nie do końca, tak to wygląda. Wszystko wina słońca, na nas spogląda. I to przebieranie, komu uznanie. I to dokonanie, wynik na planie. Tak tu zostaje, i wytwór wnętrzości. Tak się zadaje, bez kolorowych kości. Marne zwyczaję, i stronictwo drogie. Ja się poddaję, tak dalej żyć nie mogę. A tu wybory, mnie przekonują. Może i Ciebie, razem wtórują. Na duszy pogrzebie, tylko czy naszej. Mojej, Twojej, słońcecznik, czy kaszę. To nie problemy, nie Twórz idei. Z tego, co nijak się z życiem nie skleji. Z tego co znaczenia nie ma konkretnego. Lepiej odwracać się w stronę dobrego. I tak rości, dalej próbuje. Nie zazdrości, zmiana, się czuje. W wynikach ości, i dalsza zależność. Wszystko dla złości, wiadoma szybkobieżność. I tak się unosi, dalej próbuje. I tak meble wynosi, jak tutaj się czuje. W jednej zazdrości, co się znów rodzi. Narodziny i śmierć, tej to się powodzi. No to znaczenie, dalsze wytworzenie. I ten minerał, co przez dziurkę spozierał. Dalsze wytworzenie, co się nie zmienia, tylko zadaje się, i ma nas za lenia. A wybór czeka, taki rozczochrany. Jak tu z daleka, i wiadome plany. Jak porcja mleka, i te przeciągłości. Tylko po co tyle tu tych wszystkich ości. No więc się daje, co raz, zadaje. No więc się sprawia, i uśmiech żurawia. To tu sprawienie, i dalsze przetoczenie. Tak wystawienie, wiadome zjednoczenie. I się nanosi, wytwór wciąż prosi. I się zadaje, kolejność zwyczajem. W dalszym przyłożeniu, decyzyjnym zjednoczeniu. I w dalszej konkluzji. Furiat w czasie fuzji. No i zapomnienie, czy dobrze nam robi. Jak to przytoczenie, się w szarfę ozdobi. Ujednolicenie, i pływać potrzeba. Jak zapomniane zbawienie, nie mów że się nie da. I tak się sprawia, znowu rokuje. Decyzja młoda, a już oszukuje. W dalszych nałogach, i promieniach sprawczych. Jak to wypada, w zakładach poprawczych. Ale należytość, i wiadome skutki. Jak ta tu przeżytość, w narodzinach smutki. Ale po co, i dlaczego wtóruje. Ktoś podgląda, ktoś oszukuje. Tutaj. Wartość i doznania. Z buta, efekt przekonania. Z trupa, nie oderwiesz kości. Żeby sprawdzić, ile w nim zostało radości. No więc zadanie, i dalsze splamianie. No i trzymanie, potoczne doznanie. W tych tu kategoriach wspólnych. Tak jak w monotoniach ogólnych. I do brzegu, co go namalowali. I z rumieńcem, co się nim zachód chwali. Na, w podzięce. I wymogi srogie. Decyzyjność, a ktoś podstawia nogę. I zostaje, tak tutaj udaje. I się nosi, ten zapach rozkoszy.

W przekonaniu, i dalszym dokonaniu. Jak w uznaniu, i wiadomym zadaniu. No więc spokój, i co dalej będzie. Nie prowokuj, jak na stawie łąbędzie. W zdatnym szoku, i wiadome treści. Są przewiny, i pytanie czy się zmieści. Czy wystarczy, tego gadania. Czy nastroszy, melodię spania. Jakie sprawy, i minerały. Dlaczego tak ważne, dla mnie te skały. I tak pobożnie, byle do inności. Tej co nie trwożnie, w zapachu porządności. Tej co zostaje, i miernie się nadaje. Tej co dodaje, i warunkiem sukcesu się staje. Przedobrze, mętnik mówisz. Przeznaczenie, je polubisz. I ten wykład, w należności. I ten zakład, samych kości. W tym wyborze, dokonane. W tym pozorze, i uznane. Jak na dworze, i w secesji. Było prędko, bez tej presji. I się rości, tak dodaje, bez litości, tu zostaje. Co wybierzesz, którą stronę. Wszystko ma dwie, pokropione. I ten sygnał, do ataku. Już ktoś przyznał, wina ptaków. Już mielizna, dokonanie. I kolejne twoje zadanie. No więc próżno, z kokosami. Ale dłużno, z wymogami. Co odstaje, i się zgrywa. Co dodaje, jak obrywa. I się traci, mości znowu. I zatraci, w rytm nałogów. Więcej pracy, i dostatek. Dokąd płynie ten Twój statek. I czy bilet, opłacony. Jak zawody, czyjeś żony. Jak powody, i przekręty. Marne zwody, i zanęty. A się staje, i tu darzy. A zadaje, rytm żurawi. I przestaje, w tej pozycji. Nie udaje kontradycji. No więc zgranie, donoszenie. To doznanie, i spolszczenie. To uznanie, co się sprawia. Jak wymogi, tu poprawia. W jakim rytmie, odgadnieni. Co zakwitnie, w wiecznym cieniu. Co oddane, i zostanie. Takie marne tutaj panie. I się rości, nie zazdrości. Znowu umarła, powód litości. I te sygnał, do ataku. Jak się zbiera, klucz ten ptaków. No i dobrze, a wybory. I odpowiednie dla nich pory. Znowu, znów tu, zawracają. Powód, głód tu, i uznają. Że wypada, się należy. Że w tych spadach, wśród młodzieży. Ale przykład instytucji. Jak ten wykład, bez ablucji. Nic nie daje, wieczna szkoda. Jak zwyczaj i podłoga. Jak się staje, dalej sprawia. I zwyczaj, tu doprawia. Swym, sentyment pogrzebany. Tym, otwarte wszystkie bramy. I zażyłość, co sprawiła. I otyłość, miłą była. W tych wynikach, i stronieniu. Jak w uznaniu, i zburzeniu. Jak w zadaniu, i straceniu. Okazja, woli w przyłożeniu. No to spójność, tej narracji. Obopólność, wynik spacji. I ten zbór, co tu wykrada. Jak ten bór i neostrada. Na ten przykład, poskładane. Kolejny problem, i naddane. Kolejny żłobień, droga czysta. A Ty liczysz na igrzyska. I się sprawia, znów dodaje. I poprawa, bokiem staje. W tych tu nawach, zostawione. I odwroty, pokaż żonę. Na te przykład, i te sprawy. Marność, kiepskie tu zabawy. Zdarność, i ludy co wędrują. Jak te zdania, oszukują. Wszystko wynikiem jest decyzji. Jak tu unikiem, w hipokryzji. Jak tu przekwitem z wymogami. I się sprawia, tak bokami. No to temat, i zdarzenie. Jak ta sprawa, przyłożenie. I poprawa, co się rości. Wszystko wątpi, smak nicości. Ale zgoda, i szacunek. Traktowanie, podarunek. I wymogi, coś spawają. Jak ten odwrót, się nadają. I tak wszędzie, przekroczenie. Jak w urzędzie, stempel w cenie. I zdradliwe, błogostany. Jak wątpliwe te kurhany. Jak, dla kogo, i czy w zgodzie. Lewą nogą, tak w powodzie. I te zmiany, odgarnianie. Jak wymogi, tu uznane. Po co zaszczyt, i przyczynek. Jak wydatnie, w kolor zginie. Jak przydatnie, z dobrobytem. Wszystko będzie tanim chwytem. Jeśli nie zrozumiesz puenty. Tej tu strony, tak zachęty. Jeśli nie ugościsz Boga. Kto zdecyduje, która to kłoda. I wariacje, poskładane. I narracje, tak uznane. W jednym zbiegu, i konkluzji. Dobra decyzja, oczekuje fuzji. Autorytetów, i przekonanie. Tak jak biletów, własnego zdania. Tak jak kompletów, i sława droga. Masz te odbiory, i skinienie na Boga. To Twój czas, życie czeka. Jak ten las, nie kaleka. Wszystko w nas, każda odpowiedź. Otacza nas, wiekuista spowiedź. Bez czystości, nie da rady. Jak w skromności tej, roszady. W zależności, i uznaniu. Portret, w dalszym nakładaniu. I ta porcja, tu zostanie. I na końcach, to wyznanie. Sprawa tłąca, i poddanie. Nie

męcząca, jedno danie. Po co więcej, wszystko trzeba. Jest goręcej, szkoda chleba. Nie kombinuj, na co Ci to. Jedno danie, to nie żyto. Tylko karma jest dla duszy. Znowu słuchają tylko uszy. A ma serce, tu wtórować, i się daniem poczęstować. A później decyduj. A później graj. Życzę Ci przygód. Wszystko z siebie w życiu daj.

POCZĄTEK

#1

Co życie ma nam do powiedzenia
I czy jego słowo serce odmienia

#2

I się zbiera, i kotłuje
Łut miłości, odnajduje

#3

Takie to są losy
Co zbierają miłości kokosy

#4

Bardzo to piękne, że się unosi
Nie raz zakłętę, o nic nie prosi

#5

Chrystus się zbawił, ale zasmucił
Nas nie zabawił, lecz życia nauczył

#6

Muzyka gra, i nie przestaje
A nam się tylko inaczej wydaje

#7

Wspaniale jest widzieć
Choć każdemu zdarza się prze-widzieć

#8

I tak się składa, miłością włada
To przytępienie, na drobne rozpada

#9

Młodość doskwiera
Bo poniewiera

#10

I się styka, to wyznanie
I potyka, mości Damie

#11

Uśmiech dziecka jest bezcenny
Jak wymiary, drogocenny

#12

No to się dzieje, pewnie musi
Albo nadzieję, że się udusi

#13

Wzrastać, można, ale trzeba
Taka to jest ducha potrzeba

#14

Wspaniale jest kochać
Wzniośle, a nie szlochać

#15

Słowo i jego narodziny
Prawda to, a dla niektórych kpiny

#16

I tak się czasem oburza

Wyjątek Anioła Stróża

#17

Pierwsza gwiazdka, już wschód rodzi
Jak zachęta, wyswobodzi
Tak objęta, boską mocą
Nie myl „dzisiaj”, z Wielkanocą
(Życzenia Bożonarodzeniowe)

#18

Dobrze, że się nowe rozpoczyna
Tylko dlaczego po starym przegina

#19

Czarny, też kolor
(odnośnie humoru)

#20

Blask nas postarza
Dusza się bez błyskotek wyraża

#21

Dotyk, spraw i przejrzystość
Nawiedziła spontaniczność
Uczy żeby się stosować
I co żywe tu szanować

#22

Doświadczenie, poznawanie
A nie wiedzą, zastanianie

#23

Motyle żywią się uniesieniami

#24

Szczęśliwy poranek
Nie jest za sprawą skakanek

#25

Za darmo można dostać
Ale wyrzut sumienia musi odpłatny pozostać

#26

Weto nadane
Parodię zwane
(o wecie na pokaz, dla własnego zysku)

#27

Bo po co się przejmować szumem
Ja i Ty, żyć bez szumu umiem

#28

I o to dosięganie chodzi
Żeby móc, łapanie nie wyswobodzi

#29

Iść można pięknie, albo z rozsądku
Oby nie zgubić, serca porządku

#30

Fałszywi potrafią
Jednak do celu nie trafią

#31

Ostatnie spotkanie
To o więcej błaganie

#32

Jestem zagadką, co się gwiazdą mieni
Albo tą kładką, do przejścia dla jeleni

#33

Matka powie, i odpowie
Jedyną taką, prawdą się zowie

#34

Świetnie się sprawdza stara zasada
Że przedobrzenie, to znaczy zwada

#35

Szczęścia nie szuka się na półkach sklepowych
Wnosisz je do życia, w uśmiechach wciąż nowych

#36

Zacząć to skończyć bez patrzenia

#37

Pięknie, bo taniec odchylony
Zadanie, wywód już skończony

#38

Miłość nie pije przecież mleka
To skąd lekarstwo, jak podnieta

#39

No to już niewiele zostało
Czas, niektórzy zawsze mają go mało
(o tym że kończy się rok)

#40

Bez twierdzenia
Nie ma zaprzeczenia

#41

Bajerka naprędce już sklecona
A żona w kolejce roześlona

#42

Nie ma, że się nie da

Czasami odrobinę ochoty trzeba

#43

Żeby zaczep działał

Musi być solidnie przytwierdzony

#44

I tak toczymy ten kamień, tylko nie wiemy gdzie i po co

#45

Kop ten pewny

A mina królewny

#46

Ciemność lubi błysk i blichtr

Szybko się zamienisz w skisł

#47

Za zastoną niewiele widać

Zajrzeć bokiem, może się przydać

#48

Motyl powiedział mi kiedyś że

Nie wykorzystać latania to źle

#49

Gryzipiórka wynaturzyć

Jak podwórze to odkurzyć

#50

Trzeba odnajdywać w tym zgiełku siebie

#51

Pod kocem lepiej, ciepła Ci trzeba

A może to tylko otulenia potrzeba

#52

Wiara w sens, się przydaje
Bo bez sensu się nie udaje

#53

Prędkość zabija
Także w prędkości uderzenia kija

#54

Czas jest wiarygodny
Tylko wtedy, kiedy nie dokazuje

#55

I się nadaje, i się przydaje
Ryba z kieszeni zepsuta wystaje

#56

Czasami ktoś słucha
Czasami szkoda czyjegoś ucha

#57

Cień jak wierna kostucha linieje
Tylko dlaczego się z niego śmieje

#58

A kanary chodzą zdrowo
I sprawdzają, kolorowo

#59

Opieka nad kwiatem to wielkie wyzwanie
Nie ma tak, że kwitnie na zawołanie

#60

Zmiany, fany i intencje

Zarobione chciwe ręce

#61

Zaufanie, się powodzi
Odegranie, nie, nie szkodzi?

#62

Łzy te odwykłe od błogostanu
Chwile przywykłe, do tego rabanu

#63

Poszukiwania się przedłużają
Urok osobisty zatem odkrywają

#64

Mleko to nabytek drogi
O ile smarujesz nim tyko nogi

#65

Tak, na tyle się tylko zdało
Że się życie poruszało

#66

Drzewo ma duszę marną
Może ją ludzkie serca przygarną

#67

Nieświadomość dopatruje
Sensu, a sens tutaj psuje

#68

Kolorowo się zrobiło
Kolor z kwiatem pomyliło

#69

Bezpieczeństwo, komu go trzeba

To szaleństwo, diabła potrzeba

#70

Wytrwałość, czasem procentuje
Albo się między promieniami snuje

#71

Czasem się przydaje
Jak się człowiek pasji oddaje

#72

Odpoczynek się przydaje
Szczególnie, gdy nic innego nie zostaje

#73

To marzenie, to pragnienie
Lepsze chwile, albo chcenie

#74

Gubić drogę, odnajdywać
Skryte marzenia, górę zdobywać

#75

Patrzy, nie wierzy, o co tu chodzi
Może następny mnie wyswobodzi

#76

Bo nie jest wegetariański, tylko taki bardziej... pogański
(o bulionie)

#77

A iskierka płomień rodzi. A ten płomień, nie wychodzi
(o sercu)

#78

Wiatr co nie studzi

To tylko marudzi

#79

Przybity do ściany
Sprawdzasz co jest między nami
(miłosne wyznanie)

#80

Mieni się słowo
Gdy jest już na gotowo
(o gotowaniu słów)

#81

Dół zakopać kiedyś trzeba
Bo wyrównać, to ludzka potrzeba

#82

Nadzieja sprawdza jakie ma nadzieje
Moce wszelakie, kokosowe podniebienie

#83

Było, prawdą się zdarzyło
Trwało, i w legendę się zmieniło
(O starych czasach bogów i bogiń)

#84

Przepraszam się napatoczyło
Ale czy w całej wypowiedzi coś zmieniło?

#85

Krótko, znaczy że zostaje
Bo od długości się mnożą rozstaje
(w głowie)

#86

Czapka może i uszy zakrywa
Ale co z tego, jak pod nią głowa ledwie żywa

#87

Za dużo kolorów nie pomaga
W szarości ukryta rozważa

#88

Poezja z rękodziełem ma wiele wspólnego
Jedno i drugie dążą do jednego

#89

Taka już natura ludzka
Że się bunt przechadza w onuckach

#90

Szkoła ma wiele wad
Ale jaki by bez niej był świat

#91

Na humory cierpiąta kiedyś moja żona
Do teraz na mnie obrażona

#92

Ja tam nikogo w dupę nie całowałem
Bo sentyment, do innych pocałunków, taktycznie, miałem

#93

Dar, każdemu się przydarza
Czar, ten dar tutaj rozmnaża

#94

A zegarek godzinę wskazuje
Niewielu jednak się stratą przejmuje

#95

Trwa istnienie, przekroczenie

Jakie będzie nasze brzmienie

#96

Tłok się robi, czy przeszkodzi
Co miłości naszej szkodzi

#97

Owoc pestkę zawsze posiada
Gdy się zadławisz, mówisz- przesada

#98

Walec walca gra dostojnie
Rozjechany, taniec wspomnień

#99

Karmić głodnych kulami
To pomysł, który mądry zgani

#100

Serce nie jest łatwo stopić
Chyba łatwiej zamęt utopić

#101

Po co Ci dziecko, komputer stoi
Dziecko tylko niepotrzebnie biadoli

#102

Bez nieba się człowiek postarza
Bo dobre, się tylko zdarza

#103

Wszyscy jesteśmy rewolucjonistami
O ile nie mamy życia za nic

#104

Czy się nadaje to otwieranie

Jak kapsel bezpieczeństwa w świecie zostanie

#105

Zdrowie wyłamuje schody
Bo pyta człowieka o jego rozchody

#106

Czasy się nie zmieniają, zmieniają się tylko wiersze

#107

Czasami z niechęci wychodzi coś konstruktywnego

#108

Dobrze pamiętać jest zdrowe
A wyrzucać zepsutą połowę

#109

Od słów, dla słów, i po słowa
Prosta powinna być człowieka mowa

#110

Daleko a blisko, jedno skinienie
Było ognisko, dla niektórych potępienie

#111

Wybory, podejmujemy
Przeznaczenie, nie to które chcemy

#112

Piękne słowa są dodatkiem
Co życzymy duszą, statkiem

#113

Po co podziały, kobieta, mężczyzna
Skoro jest prosto, głębia, albo mielizna

#114

Dziecioróbstwo bez zachcenia
Brak pamięci perspektywę zmienia

#115

Zaufanie ważnym celem
Jak bieganie... za Przyjacielem

#116

Nagie fakty, i zdarzenia
Często powód... oparzenia

#117

Każdy świat jest do stworzenia
I wart, tego nowego istnienia

#118

Uroda, oponuje
Kiedy na żaby poluje

#119

I tak pięknie powiedziane
Tylko czy do życia będzie dodane

#120

Serce z kamienia niewiele czuje
Efekt pragnienia, go nie odnajduje

#121

Parkiet może być ażurowy
Ale problem kto tańczy, zawsze gotowy

#122

Przestrzeń potrafi wynikać z niechęci

Ale kto kogo przestrzenią nęci

#123

Nie da się być szczęśliwym przy 14 stopniach w domu
(o zepsutym grzejniku)

#124

Wietrzne przyśpiewki tak ciągle śpiewa
Byłyby deski z tego rosnącego drzewa

#125

Nająć, zapłacić, co zostaje
Miłość za drobne, oddychać przestaje

#126

A mnie się podoba, że żona walczy
O uwagę, na jak długo jej starczy

#127

Pochwycone, rozochoczone
Szczęście macha, niby-ogonem

#128

To się narodziło
Kiedy jako reklama w wyszukiwarce wyskoczyło
(o potrzebach)

#129

Sprawdziła, czy nie przepłaciłaś
(o kochance, do żony)

#130

Tak się to zbiera i streszcza zarazem
Nie zapychaj sobie życia, negatywnym przekazem

#131

Z pułapkami tak się zdarza
Że w okazję się przepoczwarza

#132

Dobrze, jest się z miarą schować
Jeśli chce się twarz zachować

#133

Wspomnienie o nocnej marze
To granie roli w koszmarze

#134

Oświetlony boskim blaskiem
A ognisko gada z trzaskiem

#135

Dzieje się pomiędzy ptakami
Jak tu z nami, wariatami

#136

Jest kategoria, i jest stracenie
Wybudowany to most, czy tylko marzenie

#137

Siedem przecznic, i Przyrynek
Każdy priorytet lubi inny rodzaj dziewczynek

#138

Bo przemiana, tak się skrada
A tu czasem, szybsza niż neostrada

#139

Zamieszanie, co się darzy
Co ciekawego tu się jeszcze wydarzy

#140

Lęk, co pozostaje w zwyczaju

To jak pozostać na życia skraju

#141

Zamyślane ideały

Nie chciały, ale myśleć przestały

#142

Czy tak huczy, czy tak składa

Generał się z generałem zakłada

#143

Wymóg, odpór, sprostowanie

To świadome jest działanie

#144

Ile wartościuje prawda

Jaka cena, ta pogarda

#145

I ta tu cisza, już zostanie

Takie to marne, obdarowanie

#146

Ważne żeby życzyć szczerze

A nie jak wrogowi, uzbrojeni żołnierze

#147

Wolność nas nie sponiewiera

O ile kolejne drzwi nam otwiera

#148

I z milczenia się zostaje

Ktoś na drugą rękę daje

#149

Wyzerowanie, czasem się przydaje

A czasem tylko cyferką zostaje

#150

Łatwo utonąć, jak się nie pływa
Łatwo zapomnieć, jak się co nazywa

#151

No i tak się serce stara
Ale jak to zrobić, gdy nie para

#152

Gdy człowiek młody
Potrzebuje czasem ochłody

#153

Spać tak można, do cholery
Bo upominać sen, to złe manieri
(o spaniu do południa)

#154

Czy deszcz sprawi nam nadzieję
Znowu pada, co się dzieje

#155

Cząstka boga w tej energii
Śmieje się z oczywistej synergii

#156

Harmonia się po głowie drapie
Sama nie wie, po co człapie

#157

Ja do Paryża wracać nie zamierzam
Chyba że zawali się ta jego wieża

#158

Dobro dobru nie zaszkodzi
Co najwyżej, dobro urodzi

#159

Trochę się dzieje
Że dobrze mam nadzieję

#160

Motyl mi raz powiedział na ucho
Że w tym natłoku, lepiej wychodzi głucho

#161

Marzenia jak gacie
Tylko że w innym formacie

#162

Od tego błękitu, aż się w oczach mieni
Tylko kto zaplanował, tyle w błękicie zieleni

#163

Tylko „teraz”, ma znaczenie
Wszystko inne, podzielenie

#164

Świat ten nie znosi kontaktu
O ile nie dotyczy giełdowego spadku

#165

Ślepy nic nie musi
Ale jednak kusi
(o tym że ślepcy wskazują drogę)

#166

(ofiara spełniona)
Jest ofiara
Miejscem naznaczona

#167

Trumna to jest ważna sprawa
Bo przecież dla ludzi, liczy się zabawa

#168

Dusza, i jej wyjątkowość
To nie zwykła, bananowość

#169

Ile razy, powtórzenie
Ale musi być natchnienie

#170

Filmy grozy, i przystanki
Takie to są, dobieranki

#171

Woda, co przebrać się nie chciała
Woda, co zwykłością oszukała

#172

Jabłko, opowieść swą zaczyna
Że nie wie, dlaczego nie jest – koniczyna

#173

Komu głodu, irygacji
Taki wynik jest, frustracji

#174

Bez pszenicy nie ma ziarna
Bez różnicy, słońca czarna

#175

Budowanie trwa, znieńska
Kokietowanie, tacja

I tak do stołu już podane
Wywar z kobiety, dokładane

#176

Ze słowa, dla słów, i po słowie
Tylko ten który słucha, się dowie

#177

Zapach budzi zmysły
Orient, nie zawsze czysty

To co obudzone
Różnie oznaczone

#178

Ile tak bez końca
W tej jednej podróży

Ile potrzeba słońca
Jemu się nie dłuży

#179

Pustynny klimat, i sprzymierzenia
Takie to w życiu są wyrzeczenia

#180

Wola jak szkatułka, raz tylko otwarta
Czasem to wystarczy, albo zależy od farta

#181

Jak to tabletkowo stroni
Od wyroku się nie obroni

//opieszłość

#182

Wstyd co bardzo się opierał
Ale żniwo swoje zbierał

#183

Dystans łączy a nie dzieli
By wypełnić, przy niedzieli

#184

Kurz, co fakty przysporzył
Element, ciągle się mnożył

#185

Co ta ziemia, co nam daje
Drobne rozmienia, niewiele zostaje

#186

Pożarowy zawrót głowy
Był wiecznie, na pożogę gotowy

#187

Siostry, szwindel pospolity
W genach akt łaski ukryty

#188

Szczęście tak już przekazane
Przez palestrę będzie uznane

#189

Wyjść tu z siebie, i nie zmądrzeć
Byle kolejną ustawę podrzeć

#190

Transmutacji Ci tu dostatek

Tylko gdzie płynie wybrany statek

#191

Dobry podatek, miłości nie szkodzi
A oprocentowanie, bokiem wychodzi

#192

Jedno spojrzenie i jedno westchnienie
A dla niektórych, tylko podniecenie

#193

Los wędrowca trudny
A plecak pusty złudny

#194

Jak z księżycem, już zostanie
Nasze błędne, przekonanie

#195

Z myślami to się zapowiada
Że różnie się w życiu układa

#196

I w różnym sosie dana
Okazja będzie, wyprzedana

#197

Takie to sklecanie babek
Wiarygodne, jak ten spadek

#198

Wena jak szkorbut, ślady zostawia
A człowiek się nad sensem, zastanawia

#199

Wzlatywanie, opadanie

Takie to człowieka.. gadanie

#200

Tak, żyć trzeba sobą
A fantazjować, zmyśloną osobą

#201

Wody potrzebują
Więc powodami się snują
(odnośnie „odeszły wody”)

#202

I się składa, przyznawanie
A miało być, fory dawanie

#203

Serce trzeba trzymać prosto
Żeby jego mowę daleko niosło

#204

Walka, na osły, i ta przegrana
Emocje, poniosły, skowyt od rana

#205

A przyjdzie, i pozwoli
A wyjdzie, w swej niedoli

#206

Spojrzyć można, i przegapić
Chwila trwożna, po co się gapić

#207

Od, do muszli, to zbawienie
I kolejne, przyłożenie

#208

Na umierać, musi być pora
Nie rozbierać, kolejna sprawdzona nora

#209

Poza czasem, poza legendą
A nazywają go psem-przybłądą

#210

Na kolory jest metoda
Jeden strumień, drugi woda

#211

Na darowane, darowanemu
Na przekazane, będzie bez celu

#212

Zaufanie chce, ale nie może
Czasami mowa duszy mu w tym pomoże

#213

A ona wędruje, i co ma z tego
Może choć kawałek, poznanego

#214

Droga i chwasty, na niej zostały
Jak ten ambaras, człowieka zmieniały

#215

Odszukanie, i poznanie
Takie jest to, dokowanie

#216

Kierunki, i strofy niedopowiedziane
Podarunki, i koty rozjechane

#217

Uśmiech w oczach, już zostaje
Energii drugiemu, do życia dodaje

#218

Mity opowiadają, i się czasem przydają
To nie jest tak, że nowe czasy je zjadają

#219

Prawda zbierana, i prawda oddana
Czy będzie z chęcią dalej przegryzana

#220

Z Tobą mogę więcej, hymn, tak zostanie
Czasem pocą się ręce, zjawisko, na poczekanie

#221

Pomyłki, i zgony, towar rozłożony
Elementy, wygody, będzie rachunek spełniony

#222

Objawienie, i powstanie
Takie to wiosenne granie

#223

Odpowiedzi, co się mnożą
A pytania, ulicą Hożą

#224

Kto spojrzy, i zobaczy
Kto sens spojrzenia straci

#225

Bo w klatkach, życie pochowane
A my myślimy, fajne, bo znane

#226

Na co, tak zostaje
Podbite serce, nie udaje

#227

I badanie, przeprowadzone
Serce na nowo, jest odgadnione

#228

Ogień swoje ma sumienie
A nam zostaje.. pocieszenie

#229

Na wygnaniu, i w poznaniu
Będzie w dalszym, dokonaniu

#230

Cudów świata, naznaczono
Umysłów kobiety, nie przerobiono

#231

I słowa się zaplątały
Więcej już nie powiedziały

#232

Taka melodia ta,
Która składa się, na dwa

#233

Tak, zawisłe pilnowanie
Kiedy Bóg jest na pierwszym planie

#234

Te momenty, i te pragnienia
Chwile, i ich ponowienia

#235

Kruk krukowi oka nie wydziobie
Bo na almanach, trzyma sęka w dziobie

#236

I w tym byciu człowiekiem
Trzeba polubić się ze zwykłym mlekiem
A nie szukać kokosów na palmie
Bo szukanie całe życie zajmie

#237

Gwiazdy błyszczą, przekonanie
Im dorównać, me zadanie

#238

Demon krewną ma nadzieję
Izolacja, i się śmieje

#239

Bo tylko dziś, w istnieniu tworzy
Bo to co jutro, się dziś rozłoży

#240

Na pożegnanie, jak na staranie
Tylko co nam po życiu tutaj zostanie...

#241

Bo nie ma co się sklejać ze światem
Sklejony zawsze zostanie wariatem

#242

I ta kobieta, wiele potrafi
Choć czasami, coś się przytrafi

#243

Niesłychany dar, w tej cegle stoi
Bo się samą sobą, tutaj być nie boi

#244

Tak, zmiany, zmiany
A świat wciąż zastany

#245

Bratnia dusza, to spełnienie
Takie nasze, pocieszenie

#246

I czujności każdemu potrzeba
Prosta droga, krok do nieba

#247

Takie to wiatru doradzanie
Słuchasz, nie, jedno skaranie

#248

Czasem tak jest, że serce nie stoi
Tylko się każdej kolejki wciąż boi

#249

Ważne, żeby w życie uwierzyć
A nie tylko, dać się uderzyć

#250

Pobudka czasem to spełnienie
Albo trwałe, niepocieszenie

#251

Dobre słowo, się przydaje
Kiedy element, nie udaje

#252

Z królami już tak bywa
Że się tylko pamięta, jak się nazywa

#253

Na pomniki srają ptaki
Taki wymóg, czas pstrokaty

#254

Z czasem wieczne problemy
Lepszy byłby bez czasu przemyt

#255

Znowu ten wiatr, co słowa kosi
Może ktoś go o radę poprosi

#256

Jest to ciągle, przyciąganie
A dla niektórych, tylko gadanie

#257

Łza jednak czasami gada,
I nie przejmuje się, tym co wypada

#258

Wiemy, jak świat wygląda
Pytanie, czy jak na padlinę na nas spogląda

#259

Niejeden manekin kobietę zaślania

#260

Ciężko czasami bywa
Ale tylko ten kto się poddaje, przegrywa

#261

Utracona miłość, też może być piękna

#262

Rozmowa z kawą, lub przed nią uciekanie
Kawa i tak, ma zawsze swoje zdanie

#263

Tak to już jest z aniołami
Że się wymieniają, spostrzeżeniami

#264

O zapomnieniu, niedokonany
W jednym straceniu, będzie sprawdzany

#265

Smak życia, tak z człowiekiem zostaje
Dopóki oddech ten nie ustaje

#266

Bo dobro kwitnie, i nie przesadza
Nawet jeśli się ktoś na nie zasadza

#267

Co historia, to zdarzenie
Takie to.. upokorzenie

#268

Boskie sprawy, i zabawy
Są zdarzenia, i poprawy

#269

Ale i zasuwa końca
Tak rozbiegła, w stronę słońca

#270

Przy wolności spocząć trzeba
I zasmakować, jak tego chleba

#271

Taniec przegnania, zesłanych kontaktów
Jak pojednania, tych artefaktów

#272

By wierzyć, nie potrzeba skrzydeł
Chociaż je mamy, w zbiegu prawideł

#273

Ja bym prognozie tak do końca nie ufał
Ja mówię pass, ona mówi lufa

#274

Diagnoza już tak, zostawiona
Obrzęk dzyndzla, może skona

#275

Smutek zgiełku, i przydatek
Już odpływa, ostatni statek

#276

Przysięgi, jak ciało, zobowiązują
Ciągłe im mało, i znów się mociją

#277

Z wihajstrami tak już bywa
Jeśli krzywo się używa
(o tym, że nie działa)

#278

Co ta noc, my zbieramy
I na nowo, zasiewamy

#279

Natarczywość, i doznanie
Takie to oczekiwanie

#280

Trudne chwile nie udają
Choć na próbę nas wystawiają

#281

Gwiazdy moc nam dodają
I o dowód nie pytają

#282

Dzieje się, i mroźna zima
Tylko myśl się słabo trzyma

#283

Takie zwodzenie, zranić potrafi
Choć zależy, na co człowiek trafi

#284

Krzywić się czasem potrzeba
Gdy nie ma wystarczająco chleba

#285

Na choroby najlepszy sokół
Znaczy się, nie krew w oku

#286

Wojenne sznyty, i zapoznania
Takie tu, na froncie działania

#287

Wieczne życie, co za strata
Napisła ciemna dezyderata

#288

Ważne że sprząta, tylko po co
Egzamin sporządza, każdą nocą

#289

Jaki cierni, takie przeznaczenie
Jaki dół, takie zbawienie

#290

Skrzydła tutaj, rozwinięte
Jak historie, stare, zmięte

#291

Prawda jak widzi to znaczenie
To popada w oniemienie

#292

Bez wschodu, nie ma zachodu
A bez najedzenia, głodu

#293

Na kochanka, darowanie
Takie piękne, to uznanie

#294

W uśmiechu prawda ta schowana
Że jest sprawa już wygrana

#295

Na balu tańczyć to zasada
A nie tańcząc, to jest zdrada

#296

Myśli, sprawozdanie prostują
Jak żałości, które nie ujmują

#297

I na tych narodzinach
Już tak zostaje
I taka ta przyczyna
Że się życie udaje

#298

Nie ma granic, pozostaną
Nie ma źrenic, się przydają

#299

I kolejne, uderzenia
I mozolne, te spełnienia

#300

Się przyzwyczaić, niewiele trzeba
Ziemię rozwalić, taka potrzeba

#301

Z rymowaniem, się udaje
Jak wiadome, te rozstaje

#302

Co Sokrates ma do powiedzenia?
Że każdy nasz gest, jest wykładnią sumienia

#303

Ciało ludzkie, się naciąga
Tylko po co, w tych przeciągach

#304

Wiarowanie, i przywary
Takie są to, te koszmary

#305

Na wymowie, się przydaje
Jak ten pejzaż, co zostaje

#306

Pomyłka stadna, i zatracenie
Historia banalna, to ponowienie

#307

Na mnożeniu, rozłożony
Takie były, obie strony

#308

I bezbronność, przyodziewa
Tylko kogo była, tamta macewa

#309

Odpowiedzi, się, zew, mnożą
Szybko, tu, się nie rozłożą

#310

Ze słowami tak się zaczyna
Oby nie, tylko, jedna popelina

#311

Na wywody, i rozstania
Takie są, me, przekonania

#312

Olbrzymy z oczu przemawiają
Bo ten mały świat, tak dobrze znają

#313

Polony
to nie
Zabobony

#314

Z lękiem, dalej nie przysporzy
Spytaj widmo, po co mnoży

#315

Na dogadanie, wspólne zostanie
Takie moje, połamane przekonanie

#316

Nastawienie, jak ta płoza
Tylko gdzie to koło od woza

#317

Sz. umowy wnet zostają
Pewnie się tu nie nadają

#318

Czas co się sprawdza, i nie zostaje
Tylko co w tym życiu, nam się przydaje

#319

Z płomieniami różnie bywa
O niektórych lepiej zapomnieć
A niektóre warto wzniecać

#320

Od dociskania głowa boli
Kiedy człowiek ma za dużo swawoli

#321

Przytulanie jeszcze nikomu nie wyrządziło krzywdy

#322

Co drzwi, to przygoda
Albo kolejna kłoda

#323

Niewidzialne, nie znaczy że nie ma
Nierealne, to znaczy że ściema

#324

Między tym co się gniewa
Uśmiech nadzieję rozsiewa

#325

Na zatracenie, tak się wypada
I pogłębienie, to jedna zwada

#326

Spotykanie, przechodzenie
Tylko gdzie w tym, odrodzenie

#327

Z tymi szumami, to różnie bywa
Szczególnie, jeśli ktoś, za często ich przyzywa

#328

Czasem trzeba wskazać drogę
Nie zwracając uwagi na pogodę

#329

Zamieszanie, co się zdaje
I efekty, to zwyczajne

#330

Czasami warto posłuchać przypowieści
Nawet jeśli jest niewygodnej treści

#331

I się wnosi, i zanosi
Podstawiona noga, o nic nie prosi

#332

I miłością, nie wynagrodzisz
Jeśli bez niej, tylko słodzisz

#333

Bez ekstazy, nie ma zdarzeń
Estetycznych przeobrażeń

#334

Powrót do ustawień z fabryki
Czy pokrzyżuje przyszłości szyki

#335

I się sprawdza, te zwyczaje
Zamieszkałe, więc zostaje

#336

Tak to z tym klikaniem jest
Że pod skórę, wchodzi fest

#337

Z ogniem klócić się nie warto
Z czasem książka, nią, podparto

#338

Płaczu trzeba, nam dostatek
Już odpływa, słony statek

#339

Czasem warto posłuchać, starego człowieka
Czasem na wysłuchanie, młodość tylko czeka

#340

I rozjaśnienie, co pogody dodaje
I naniesienie, człowiek się z nim nie rozstaje

#341

Śmierć co widzi, nie przestrasza
Negocjacje, się uprasza

#342

Być na czasie, i w ubraniu
W dzieci masie, poczekaniu

#343

Na spotkania, i rozmowy
Kategoria, cichej mowy

#344

Na wyznania, i dowody
Takie tu są wzięcia wzwody

#345

No i żuraw, rzut, zrobione
Tylko plecy, wyoblone

#346

Kto przewidzi, jakie troski
A może przemiana, to tylko pogłoski

#347

Kiedyś było, się darzyło
A my chcemy, niby miło

#348

Każdy dzień, nowa zasada
Swe życie zmień, początek- nie zdrada

#349

Jak wyrwany, z objęć motyla
Tylko dlaczego, przedwiośnie spyla

#350

Wykarmiony, i zostanie
Takie to oczekiwanie

#351

Ze świata, dla świata, i po świata końce
Zlicza kolejne lata, to wszechwiedzące słońce

#352

Pod prądem, kabel rozerwany
I z prądem przeznaczenia porwany

#353

Po co kończyć, jak zaczynać
Nie ma co, się dwa razy zginać

#354

Dla marzenia, warto tyć
Ale po co, od razu bić

#355

Bez obwiniania, co się wydarzy
Chwila wytchnienia, uśmiechem obdarzy

#356

Światło, co sprawia i uznaje
Znajomość z duszą, się czasem przydaje

#357

Co celu strzelać, i cel ten bronić
Jak z sensem rzeczy się można gonić

#358

I kolorowo, tak wypatrzone
I patrzę, co mówią moje dłonie

#359

Na głodzie, się życie poznaje
A przynajmniej głodnemu się tak wydaje

#360

Dla miłości, i jej sprawy
W okazałości, te zabawy

#361

Bo po co dbać, skoro zostaje
Ze wzajemnością się człowiek rozstaje

#362

Z całusami, już tak biega
Znowu widzi, przebiśniega

#363

Załatana, i dodana
Przyszłość będzie, obeznana

#364

Złoto boli
Albo się stroi

#365

Z kolorami, nie dojdiesz skutku
Z marzeniami, lepiej się żyje, ludku

#366

Wieczność jest w chwili
Niech nikogo nie zmyli

#367

Pan obdarzył nas życiem
Nie po to, by zapełniać go wyciem

#368

Deszcz czy piasek, zatracenie
A może chodzi o jedno tchnienie

#369

Wymiar dostrzegania jest najważniejszy
(tego który czyta)

#370

Od miłości, ucho puchnie
Czeka na znak, który truchnie

#371

Za-ciszeni, tak w dostatku
Uniżeni, w parostatku

#372

Żeby przewidzieć następny krok
Trzeba przeświecić ten cały mrok

#373

Tajemnicą jest nasze spełnienie
A czasem wystarczy, pocieszenie

#374

Palma, znaczy margaryna
Liści palmowych się nie ima

#375

Słońce ma inne zadania
Może niektórym, miłość zasłania

#376

W podrózniczej, to drobnostce
Nie ma się co przykryć, słabostce

#377

Bo to życie pisze wiersze

#378

Wyjałowienia, i ściste wazony
Jak przejawienia, i dobrane tony

#379

W prze-nagleniu moc dosadna
Była i będzie, na wieki ładna

#380

Podróż, co swoje ma zwyczaje
Eminencja, ale dlaczego się nią staje

#381

Tak, trzeba swoje odpowiadać
I bez wątpienia, na swoim miejscu siadać

#382

Na znaczenia, i wyznania
Oto termin, dokonania

#383

W więźniu tym wyzamykany
Bo gdzieś zgubił, klucz do bramy

#384

Od gorąca, głowy trzeba
Nie, nie chcąca, ta potrzeba

#385

Szkot w kratę ma koszulę
Bo spódnice wkłada z bólem

#386

Widzieć to chcieć,
A nie tylko mieć

#387

Na dmuchanie, i chuchanie
Tylko, czy się krzywda stanie

#388

Na wyczekanie, i co się stanie
Takie to do lotu składanie

#389

I obchody, dnia motyla
Tylko dlaczego, solenizant spyla

#390

Co na ziemi, to na ziemi
A co w niebie, w miłość się zmieni

#391

Na wybory, i decyzje
Łatwo potknąć się o hipokryzję

#392

Na wybory, i stagnacje
Lepiej polubić nowe atrakcje

#393

Na kroczenie, długa droga
I się zawsze wita trwoga

Ale jest, i to ważne
Że ten sens, kroki odważne

#394

Na wybory, i te racje
Masz pozory, albo armaty atrakcje

#395

Z tymi sądami, te rozprawy
Jakby życie było tylko dla zabawy

#396

Z sercem czasem nie pogada
Jak się mu, za dużo uskłada

#397

Komu trwoga, się nadaje
Ten z uśmiechem się rozstaje

#398

Zrozumienie, i poznanie
Takie to.. oszukiwanie

#399

Na dodatek, tej hysterii
Zabraknie życia, i energii

#400

Na kłopoty, tą i trwogę
Masz, tą, zamarznąętą wodę

#401

Dla społeczeństwa, to naznaczono
Znaczy się, mur nowy postawiono

#402

Śpiewać wiatr, tak zostanie
A wiatr ma zawsze inne zdanie

#403

Moczy się deszcz, tak nad ranem
Ale nazywa się, dorosłym panem

#404

Kolejki, i ich losy szerokie
To chwiejki, i potwory jednookie

#405

Wymarzone, piedestały
Stały, ale się malarzowi nie udały

#406

Na dostawie, już stracone
Tylko kogo, są te dłonie

#407

I zachwycony, koniec zostaje
Że mu się skończyć, w końcu udaje

#408

Wieczny cokół, odpoczynek
To nie miejsce, dla miłych dziewczynek

#409

Serce czuje, zostawione
To poczuje, gdy spełnione

#410

Jak z niewiedzy, utkać sidła
Wiedział, ale mu niewiedza zbrzydła

#411

W tych sprzecznościach, świat powolny
I odpowiedź, stan mimowolny

#412

Dla miłości, odnowione
To spojrzenie, już spełnione

#413

Na zgubienia, i rozstaje
Czasem się drogowskaz przydaje

#414

Serce, żyje i donosi
O uwagę, ciągle prosi

#415

Tak, ta dusza, cała w błękicie
Uczy nas, jak wygląda życie

#416

Strachy, łachy i te pachy
Sugerują nowe gachy

#417

Na strapienie, i rządzenie
Takie to, to upodlenie

#418

Jedna miłość, i zdarzenie
Takie to, uwypuklenie

#419

Czasem płomienie poprawiają samopoczucie
Ale jak płomień, ulotne to uczucie

#420

Każdy dzień, to dzień stracony
Jeśli nie wiemy, które dobre tony

#421

Oswojone, te marzenia
Same wędną, od zachcenia

#422

Na pobudkę, i strapienia
A może sen, to urojenia

#423

Na medytacje, i przedobrzenia
Bogate wakacje, i rachunek z przejedzenia

#424

Miłość nie przechodzi
O ile ją ktoś na nowo płodzi

#425

Każdy dzień jest piękny
Bo kolejny, jest formą zachęty

#426

Kościół się smuci, gdy prawdę słyszy
Że tylko bez włosów, są tutaj łysi

#427

W miłości, pewne zapewnienie
Że ma sens ludzkie istnienie

#428

Na żonkile, sprawozdanie
Dlaczego żółte ich gadanie

#429

Na powiedzenie, niedopowiedzenie
Żeby wytykać ludzkie istnienie

#430

Krzywa strona, i bariery
Takie życie ma maniery

#431

Metale sprawią, że świat wiruje
O ile metalem się człowiek czuje

#432

Sen na strapienie, niewiele pomoże
Trzeba spotkać duszę na polu, jak orze

#433

Coś się rodzi, coś rozdziera
Coś po świecie, poniewiera

#434

Dla świata, i wspólnych emocji
Nie trzeba szukać innych opcji

#435

Na wezbranie, dalsze wody
Nie jest to poziom, dla ochłody

#436

Na rozmowę, zawsze jest czas
Nawet kiedy nie ma już jednego z nas

#437

Pora na umieranie, to nie pora dostatku
Mamy swoje skaranie, i wykupione miejsce na statku

#438

Jawa, sen, i poskładanie
Do taktu, nie musi być tylko gadanie

#439

Na wskrzeszenia, ideały
Punkty oclenia, znaczy, banały

#440

Na ochoty, i strapienia
Są nie psoty, lecz pocieszenia

#441

Dla wilka, noc to zmora
Bo gubią się, która pora

#442

W piachu jeno na stracenie
A to życie, jest tu w cenie

#443

Z wiatrem tutaj rozzłoszczonym
Dalej można być spełnionym

#444

Na to słów tych umieranie
Czasem dobre jest.. wyznanie

#445

A za bramą, dwa przypadki
Jeden wolny, drugi wartki

#446

Poznaj siebie, mój przyjacielu
Nie bądź jak leń, jeden z wielu

#447

I kolejne, to odkrycie
Jak wspaniałe, jest to życie

#448

Bo to serce, dyryguje
O ile słyszymy, że czuje

#449

Dni co znikają
Za nic się mają

#450

Na ucieczce się wzbogacił
Bo tak bez niej, tylko tracił

Spis obrazów:

Grafika ze strony tytułowej: Grafika Marcina z Frysztaka, Duszek na wybiegu 10.

Wiersz ze wstępu. Marcin z Frysztaka, Ooo.. już nie.

Obraz końcowy: Marcin z Frysztaka, **!**.

Marcin z Frysztaka

ur. 2 grudnia 1986 – obecnie

Pości słowem aby móc dawać słowo. Ma wymowę, aby było kolorowo. Autor ośmiu 14-częściowych cykli. Ósmy nosi tytuł „Wierność która tworzy nadzieję”. Książki Marcina można przeczytać za darmo w internecie. Są dostępne na stronie internetowej: wilusz.org

Ósmy cykl to trzy opowiesci mistyczne: „Jak wyprostować osła”, „Herbatka na poronienie” i „Terapia szokowa”. Niezwykle ciekawie prezentują się też cztery sztuki teatralne: miłosna „Odpowiednia perspektywa”, mądra „Gdy wschód spotyka zachód”, zabawna

„Spowiedź Boga” i kontrowersyjna „Diabeł oskarżony”. Mamy tu też uśmiechnięte „Dialogi więzienne”, trzeci wspólny tomik z Zieloną „JAK, który lubił powiedzenia” i wiele więcej. Odkryj to co wartościowego. Bo zły pyta, co Ci do tego.

Kontakt z Marcinem z Frysztaka:
szulif@gmail.com

Szanowny Wydawco,

Jeśli masz chęć wydać „Osioł prawi” w wersji papierowej – drukuj śmiało!

Jako autor zachęcam do powielania, kopiowania i wydawania „Prawi” na wszystkie możliwe sposoby.

Proszę tylko o zachowanie zgodności z oryginałem.

„Prawi” każdy może wydrukować i rozpowszechniać – dzieląc się wolnością.

Nie oczekuje wynagrodzenia, czy procentów od sprzedanych egzemplarzy. Będę się cieszył jeśli część zysków, które uzyskasz ze sprzedaży „Prawi”, przekażesz na cele charytatywne.

Nie potrzebujesz dodatkowych zgód, pozwoleń, czy umów.

Chcesz wydać „Osioł prawi”? To do dzieła!

Przyjaciele,

Niezwykle istotnym jest, aby „Osioł prawi” było w całości dostępne za darmo w internecie. Kopiujcie go z jednego serwisu z ebookami na kolejne. Ułatwiajcie dostęp do „Osioł prawi”. Udostępniajcie go bez pobierania opłat. Niech zyska nowe, elektroniczne życie. Niech karmi otwarte umysły tych, którzy porzucili papierowe wydania na rzecz cyfrowego świata.

